ఓం శ్రీసాయిరాం

శ్రీసాయి సుదర్శనగీత

సృష్టి పటలం

ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

శ్రీసాయి సుదర్శన గీత

ద్వితీయ అధ్యాయము — సాంఖ్యా యోగము

(1) (05-09; ఏడవ రోజు పారాయణము)

1.	నమో నమ ఓంకార జ్యోతిస్వరూపాయ - నర్తించు భక్త భువనైక భూషణాయ ఓం ఓం ఓం జ్వల జ్వల జ్వల జ్వల - జ్వలాంతర ప్రజ్వలమాన జగజ్వలిత జగజగన్నాయకాయ...!
2.	ఓం ఓం ఓం ఓం హరి ఓం - వచన సప్తస్వర భూషణ విభూషణాయ సాయిపురీశ సకలేశ్వరాయ - భంజన ప్రభంజన దుష్టవిభంజనాయ ఆర్తత్రాణ పరాయణాయ పత్రీపురీశ్వరాయ - పరమేశాయ నమో నమః ...!
3.	భం భం భం భవ భంజనాయ - తకిట డమరు గనగన మృదంగ ఫణీంద్రాయ నమో నమః - నమో నక్షత్ర మండలాయ...!
4.	నమో నమోస్తు ఉమాసుమాలంకృతాయ - కుసుమ శోభితాయ, దీపజ్వలితాయ జ్వలితాయ నకనక ధిమితక తకధిమి - ప్రణయ నృత్యాయ, ప్రణవాకారాయ ఓం నమ ఓం నమశ్శుభాయ శోభితాయ - శిరిడి వాసాయ నమో నమః ...!
5.	అను విను కను నమో నమాయ - ప్రధమ గణనాయ ప్రభంజనాయ ప్రదీప్తాయ తకిట తకిట మృదంగ - డమరు క్రమ నాట్య ప్రణయాంకితాయ నిగమ నిగమాంతరాయ భృంగాయ - శృంగార శక్తి స్వరూపాయ...!
6.	ఓం నమఓం ఓం నమఓం - ఓం నకారరూపాయ గంభీరాయ పరమేశ్వరాయ పత్రీపురీశ్వరాయ - లోకాయ నాథాయ నటరాజాయ నమో నమః ...!

(2) (06-09; ఎనిమిదవరోజు పారాయణము)

7.	కనక కనక కన్నావో నను - నేనెవరో కనలేవు ముందు నీవెవరో తెలుసుకో మదినన్ను తలచుకో నీకు నీవెవరవో - దర్శించుట ఎరుగవు నన్నేల పట్టేవు ఓ పిరికి నరుడా...!
8.	చినికి పోయేటి బ్రతుకు — మురికినే తొలగించు - ముదిమి వచ్చు వరకు — ముందు చూపెరుగవే రోగాలు దుఃఖాలు రొప్పులో నీవుండి - నిను గాంచుటె ఎరుగవే, నను గాంచగలవే...!

9.	అలసిపోయిన బ్రతుకు - అరుపు ఎట్లొచ్చురా - దేవుడే లేడంచు ఆ రంకెలేటికి ఈ పరుగు పందాన నను పట్టలేవు - నీ బ్రతుకు తెలుసుకో సద్గతిని మలచుకో...!
10.	నీవున్న ఇల్లు నీది కాదోయి - పాడైన ఇల్లంత పరిగెత్తి పోవా కొత్త ఇల్లొకటి మరి కట్టుకోవా కాయము వదలి పరకాయము మాని - పరిపరి జన్మల నెత్తంగ లేదే...!
11.	ఏపేరు ఏ ఊరు నిపుడు, దూరిన కొంప నీవున్న ఆ బొంది నీది కాదోయి నువు పలుకు నీ పలుకు నీది కాదోయి - నీవున్న ఆ బొంది అద్దె కొంపోయి...!
12.	ఇల్లొకటి మారినా, ఆ బొందిలో దూరినా - నీ శరీరమే క్షీణించు ఇల్లు కాదందువా నీవే ఆ ఇల్లందువా కాదు - కాదు కానేకాదు...!
13.	కాయంబు వేరైన నీ ఆత్మ గనుము - చెప్పకనే చెప్పు మిపుడు నీవెవరో.. ?
14.	ఆత్మదర్శనమందు — అజ్ఞానము వదులు - ఆపైన నన్నెవరో అరసి చూడవయ్య నళినీ దళముపై నీటి బొట్టవుదువో? - తామరాకువు కాదు తరచి చూడుము నిన్ను...!
15.	నాది నాది అన్నది నాదన్నది ఏది? నీది నీది అన్నది నీ కేది మిగిలేది? నీవాత్మ వవుదు పరమాత్మను చేరు - సాయిగీతను చెపుతాను పరిప్రశ్నలేయకు...!
16.	ఆత్మ సాక్షాత్కారం అవనిలో దొరుకునా? యోగుల జన్మలు ఏరుల జన్మలు ఎరుకేల లేదు? ఏ ఏరు పారినా, ఏ పేరు పెట్టినా - పరికింపనంతా అది గంగకాదే...!
17.	ఏ దారి చేరినా ఏ పూజ సేసినా - ఏపేరు అరసినా ఎందెందు తిరిగినా అవనిలో అందరి పూజలు చేరేవి - పరమాత్మకే గదా... ?
18.	శివునాజ్ఞ లేనిదే చీమయినా కుట్టునా - పాలించు వాడను పలికించు వాడను ఆజ్ఞ ఇచ్చు వాడను ఆలించు వాడను - నారాయణుండనై సృష్టి నడిపించు చున్నాను...!
19.	చేసేది నువ్వయిన చేయించునది నేనే - ఆత్మ యోగమిది అవలోకించి చూడు ఇంత చెప్పిన నే నేవరందువేమో - చేతగాదని చెప్పు చెంప వాయింతు...!
20	విర్రవీగకు నీవు, వెర్రి నాగన్న - అన్ని బాగున్నా నీకున్న అహంకారం మిన్న వెలుగులో నన్ను కనలేవు కన్నా...!
21.	చిక్కులున్న ఏడుస్తావు చీకటున్న ఏడుస్తావు - కష్టాలు నీకున్న నసుగన నేడ్తువు కలిమిలో నీవున్న, నీ కళ్ళముందున్న - కనిపించునా నీ కళ్ళకు పొరలున్న...!
22.	ఉన్ననాడు నాల్గు విత్తుల ఇవ్వ నేడ్తువు - లేనినాడు లేవంచు నేడ్తువు నీ ఏడుపు మాన్ప నే నేడ్వవలెనె - ఏడ్పులో పుట్టావు ఏడుస్తు పెరిగావు...!

23.	ఏమిరా నిన్నింక సవ్యముగా చూతునో - ఎపుడురా నన్నింక సవ్యముగ చూతువో స్థితప్రజ్ఞుడవై జీవించుటేనాడో - సాయిగీతను చెవిపెడితే 'చెడు' పోవుగదటన్న...!
24.	నిత్యాగ్ని హోత్రిలా నిరతాన్న దాతలా - దక్షిణ రెండు రూకల నివ్వ ఆ పోజు లేమిటి, ఆ డాబు లేమిటో - పుచ్చుగింజలు దానమిచ్చు — ఓ చచ్చు దద్దమ్మ నను దర్శించలేవా, నిన్నేమందు..?
25.	దరిద్ర నారాయణుడంచు నన్నందరందురే - ఇంత గీతను విన చెవి పెట్ట లేవు నీవేమి మారెదవు నిన్నెవరు మార్చెదరు - దర్శించ లేవైతివి, వారిలో పరమాత్మనైతి...!
26.	సహనము మించిన సంపదే లేదు - సద్బుద్ధి గాంచిన శతరుద్రుడివి గావా నీతి నీలో ఉన్న నీకెవరు సాటి - భువిలోన దివిలోన రాణింతువు గాదే...!
27.	సద్గుణమును కనుము సాయిమాటలు వినుము - సాయిగీతను చెప్తున్న చెవి పెట్టి వినుము...!
28.	స రి గ మ ప ద ని స - సప్తస్వరములు ఏడు -ఆరోహణ అవరోహణ క్రమములో - అవి నడుచు..!
29.	పదము పదమున మార్చు రాగాల నేర్చు - శృతి చేయి నీ హృద్వీవీణ వృథ్విలో నిలుచు పలికించు రాగాలు పలు విధములయిన - నడిపించు సరిగమల సంగీత మొక్కటే...!
30.	మనిషి మనిషికి నాత్మ వెలిగేది ఒకటే - సంగీతమును నేను సరిగమలు మీరు...!
31.	శృతి నిలిపి నను శృతి జేసి చూడుడి లయింతు నాలో నవభక్తి రాగాల ముక్త కంఠమున చెప్పినన్ ముక్తినిత్తు పాడు పావన గంగలో సరిగమ పదనిస, సనిదప మదనిస - సంగీత ప్రహారాల సరిజేర నన్ను సాయిగీతను పలికితిని పావనులు కండి...!

(3) (07-09; తొమ్మిదవ రోజు పారాయణము)

32.	నీవు నేనని భేదం బేల చూపెదవు - ఖేదంబున కుందుటకు కారణంబగు నదె రాగద్వేషంబుల మూలం — 'నీవు' 'నేననే' భేదం...!
33.	ఆమోదించితివేమి ముదంబున - హరి గాంతువు నీలో, నాలో...!
34.	కలదందురు సర్వోపగతుడైన హరి సకలములందు నీవు నేననే భేదము చూపక, కలిమి లేముల నెంచక సమవర్తియై సర్వ జీవులన్ నిండు హరియున్ - దరియంగ లేవే? ఏటికి మానుము నీ భేదబుద్ధి..!

35.	చిటికే మాటికే నాది, నేనన్న యహంకారం బేల? అది అణుచును గాదే నధమపాతాళమున కడుగంటన్, రాగద్వేషముల ద్వైతర భావము మానుము - హరి సర్వోపగతుడై గానంగ వచ్చునే...!
36.	శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు అనుచు కలిగినదేదో మంచిగ పంచుము - 'నీ' 'నా' అనుచు పొరపొచ్చముల మాటల్ ఆడెదవేల? నీ జన్మకున్ ఇంకేమి - చేయంబోవు క్షేమంబైన పనేమి లేదా..?
37.	జన్మ జన్మాల బంధాల సంబంధీకులమంతా - మనిషి మనిషిలోనున్న మాధవాంశ చాలదా, మన మన్న మమతను పెంచుటకు - ఇంకేటికి 'నా' 'నీ' అని అహంకారపు కూతల్...!
38.	కూరిమి చెప్పను, కోరితిరి గదె మీరన్న - ఈ భగవంతుని కూరిమి బిడ్డలంచు, మనది వసుదైక కుటుంబమంచు - పదెపదె పడిగాపులు పడితినే గాని మనమన్నమాట అన్నా రాదె నీ నోట ఏ పూటకైనా...!
39.	నాదు తత్త్వంబు నీవు గాంచి ఉన్నా - మది మదిని నారాయణుండు నరయుగాదే..!
40.	మనసు మథించి చూడు - కనిపించడా ఆ నవనీత మానస చోరుడు కన జగన్మోహన మురళీరవలోలుడై - భువి బృందావనమై నిలుచు గాదే..?
41.	మోహన మురళీ రవంబు సరళి గన క్రిమికీటక పశుపక్షి నదీనదంబుల్ సృష్టిలో 'నీ'... 'నా'... భేదముల్లేక, లయించి లయించి హృదయాంతర వర్తులై దోచిరే? ప్రతిప్రాణి భగవత్ స్వరూపులై...!
42.	నీవు మురళీ రవంబు పలికించకున్న మానె - మాటన పిలుపున పలుకున అపస్వరములు పల్కక మనమంతా వీణ తంత్రులై సమతా సంవర్తులైతి మేమి — సృష్టిని తోచునే మనిషి మనిషి శ్రీకృష్ణ రూపమై...!
43.	సర్వే జనో సుఖినోభవంతన్న వాడే - సర్వ సృష్టిని నారాయణాంశ చూడగలడు నాది, నీది, నువ్వు నేను నన్న అపకూతలాడు — వాడేటికి నరకానికిపోక నిల్చినదాశ్చర్యము కాదే..?
44.	మనిషి మనిషికి అంతర పొంతనంబుల్ చూడు — వాడేటి మనుషుడో? కోకిల గుంపులో కాకిగాడే? మాటలకు మెచ్చి వరము లిత్తురే దేవతలు మాటల మధుర కవనముల కరగింప నేర్తురే ధరణిన్ కవులు — కఠిన శిలలన్ కరిగింప కమ్మని వాక్కు మారే కావ్యములై...!

45.	చెప్పంగ నేర్చిన వారు ఉర్విలో నెందరు లేరు - మమతలు పెంచు మాటొకటి మనమన్న చాలు అన్నా ! ఇంకెంతని చెప్పదును బుద్ధుల్ - ఈ ప్రపంచమే మనమందరకు నీడ నిచ్చు ధర్మసత్రమే...!
46.	ఈ సత్రంబున నీది నాదను భేదమ్ము లేదు - నీ జీవిత సుదీర్ఘ ప్రయాణంబులో బడలిక లేక పది నిముషంబుల్ - విశ్రాంతి నిచ్చునది ధర్మశాల...!
47.	దీనిని నీ, నా అని పంచుట కేమి లేదు, అది పరుల సొమ్ము గాదు, నీ సొంత భవనంబు గాదే ఇసుమంతైనన్ సోకులు పోయెదవేల ఎరువుల సొమ్ములుంచనిది - అరువుల సేలుగా నీ బ్రతుకు నంతమొందించున్...!
48.	పొంతనల్ లేని మాటల్ చెప్పితినని - పొగిలి పొగిలి ఏడ్చెదవేల? మూడు పొర్లింతల్ పెట్టినన్ - పోవునా నీ శునకంపు బుద్ధి..?
49.	కనకపు సింహాసనము చూపెదనన్న - కాళ్ళంబడ్డ ఎంగిలి మెతుకులేల కెలికెదవు రాగద్వేషాలు హరియించు, హరి ఎదను దోచు - చూడు చూడు అవని విశ్వాంతరంగుడై సమాంతర వర్తుడై నర్తించు హరుని చూడు...!
50.	భాషించు భాషించు, భాసించు — సమాంతర వర్తియై, సర్వేసు వాక్కునై, ఆ భగవంతుడే తొంగి చూచు - వర్తించు వర్తించు హృదయాంతరంగుడై అవని లీలల అంతర స్వరూపుడై శ్రీ రంగుడైన ఆ పాండురంగడు, జగమున నిండిన జగన్నాథ రథ చక్రంబులై - నడిపించు, నడిపించు, నిను నడిపింతును...!
51.	భాసిల్లు జ్యోతివై, వెంట ఉండేటి జాతివై - జ్ఞానపు జ్యోతివై, సర్వజగన్నాథుండనై మనిషి మనిషికి దోచు, మనసు మనసుకు దోచు - మనమన్న మాటన్న, మనసున్న మనిషన్న అతడే మాధవుడగు, మరి చెప్పనేల?
52.	రాగాలు హరియించు సర్వభోగాలు పరిమార్చు - ద్వేషాలు హరియించు సర్వదోషాలు వదిలించు కదిలించు కదిలించు కమనీయ వాక్యాల - రమణీయమై శ్రీరంగుని చేరేటి స్తోత్రాల వల్లించు...!
53.	కాదేటి, నీదేటి, నాదేటి, అంతా సర్వరంగుడైన శ్రీరంగుని సొత్తు కాదే? అతని పొత్తునకై మీరేద్వవలెనే కాని - నీది నాదని ఆస్తులకేటి తన్నుకు చచ్చెదవు తరించు మార్గము ముందర ఉండగన్...!
54.	రాగద్వేషంబుల రానీకు నీలోన - అది సూది మొన మోపినంత చోటిత్తువేని పరిమార్చు పాపాల కీలలన్ — పరమాత్మ జేరు దారిన్ కానగరాగ మనిషి మనిషిన ద్వేషభావంబులు, రగిలించునది...!

55.	రాగద్వేషంబు రగిలించు, క్రోధంబు కలిగించు క్రోధంబునన్ నిన్ను కోతియై ఆడించు చేయించు పనులు ఆ పనుల పాపాలు తాపాలు కలిగించ - తరియించగా నీకు తరుణోపాయంబేది...?
56.	రాగద్వేషాలు హరియించి హరిన్ కామించు - నీవు స్థితప్రజ్ఞత నిల్చినన్ నాకు నిశ్చింత...!
57.	చింతలన్ బాపుమా వంతలన్ బాపుదున్ - ద్వేషాల రోషాల కలతలన్ పడి కలతల కన్నీళ్ల కష్టాల మయములా - కోరేటి బ్రతుకదా? కోరిన నిచ్చు కల్పవృక్షమున్ కాంచలేకున్నావు...!
58.	కంటకంబుల బాట కన్పించునా నీకు పూదోటై ఏపూట నీనోట కరుణించమని వేడ కావేటి రంగడై నీ కళ్ల పొరలు విప్పింతు, దరిజేర్తు నిన్ను - రంగరంగ శ్రీరంగ, ఓ పాండురంగన్నా రంగరంగ వైభవంబున బ్రతుకు నడిపింతు కాదే..? అన్నన్న ! నామాట వినుమన్నా ! సులువన్నా ననుజేరు బాట...!
59.	నీమది రాగద్వేషాల అలవాలంబు చేయకు - మది పవిత్రమైన దేవాలయంబు కాదే...?
60.	తరతమ భేదము లేటికి, పరమత మాఢ్యము లేటికి? కులమతముల కుళ్ళు కలిగించు వర్ణము లేటికి..? పూదోటన్ పూలన్నీ రంగుల వెలయించినన్ చేరునది శ్రీరంగని పదమే కదా...?
61.	మనమున అన మనమంతా - మానవ మతమే గదా ! మమతను వెలిగించు - మాధవుండే మదిమది నిల్చున్...!
62.	ఒక కుదుటికి పుట్టిన బిడ్డల్ - నొక చెట్టుకు పూసిన పూవుల్ కొమ్మ కొమ్మన రెమ్మ రెమ్మన — కూకటి వేళ్ళ ద్వేషభావంబుల మాపకున్నా అది కుళ్ళిన తరువై — ఫలము విషపూరితమై ద్వేషంబున రగిలింప కాండమున్ హరియించి కూలిపోవునే...!
63.	నీ మదిన్ నే జెప్పిన మాట నిలిపితి వేని - మందాకినీ తరంగ రంగమై చల్లని సుమధుర మనోహర పిల్ల తెమ్మెరల స్నానము చేయింప నీ మనసు మురికిన్ కడిగిన మంచి మౌక్తికమై నిల్చేదన్ — రాగద్వేషములు ఆలవాలము సేయకు - మది పవిత్రమైన ఆలయము గాదే...!
64.	మంచి గంధపు పూతలేటికిన్ - నీ మనసు కుళ్ళు నీ పిచ్చి కూతలేటికిన్ నేను చెప్పిన సూక్తులు వింటివేని - పంచ తత్త్వాల నరసి పరవశింతువు గాదే...!

65.	నేచెప్పిన బుద్ధులే, సుద్దుల్ - సయోక్తుల్ చతురోక్తుల్ అక్షర లక్షల సవాలక్షల అర్థాలతోచి - నా హృదయమున్ దోచు, స్థిత ప్రజ్ఞుడవుదువే...!
66.	నాకేది అర్థంకాదని ఒప్పుకొన్నచో - నిప్పుడైనన్ మించినది ఏ మున్నది ? ఆశ్రిత రక్షకుండ - శ్రిత పక్షపాతము సూపక ఆశ్రయ మిత్తు ఆశల విడనాడి నను జేరవేల - అన్నన్నా ! నీ అహంకారంబు నింకన్ విడువంగలేవే...!
67.	తోకతెగిన పాముపై ఏల బుసకొట్టుట.? అవు - ఆశ్రయము ఇచ్చెదనంటి, అహంకారము విడనాడు అన్యథా శరణం అన్ననాడు - రక్ష బిక్షనిత్తు ఏ శిక్షలు వేయక...!
68.	రాగద్వేషములకు ఆలవాలము సేయకు మది - అది పవిత్రమైన ఆలయం కాదే ఎంచి చూచినన్...!

(4) (08-09; పదవ రోజు పారాయణము)

69.	మీ మానవ గుణగణముల నెంచగ - అవగుణంబుల కైన వశంబునవునా? నమ్మశక్యమా సాయినాథునకు - నమస్కరించ మస్కారం కాదుగదా, మరిమరీ చూచితి...!
70.	లేనిదానికి ఏడ్తురు, నిచ్చిన నేడ్తురు, ఈయకున్న ఏడ్తురు ఉన్నది గని సంతోష మందగలేరు అవతల వారికున్న ఏడ్తురు ఈ ఏడుపుల అవగుణములు, నా కన్నా ! నీ ఏడ్పు మాన్ప నే ఏడువంగ నొచ్చెనే...!
71.	పుట్టి మునిగినట్లు - పురిటి కందునించే ఏడ్తురు, ఏడ్పుల మార్పు, నాకుదోచె ఆరోహణ అవరోహణ - పోరున్ హోరున్ నేడ్పుల గోడున్...!
72.	ఏడ్చి ఏడ్చి నీ గోలల గోడుల - నా లీలలు మరుగున పడె ఏమి దుఃఖాంబోధి, దేరియాడ చూడ - ముందున్నది గదా ముద్దులపట్టి ! ఎందుకు ఏడ్చెదవు, నేడ్పు మాని నొక్కింత చెప్పు...!
73.	ఏడ్పుల గోల నాకు వడగాల్పుల గాసి వడితి నేనెన్నో ఆశలిడితి నీపై, ఆదర్శభక్తుడవంచు భవముక్తుడవంచు...!
74.	దుఃఖాంబుధి మునిగిన నీవు నన్నేమని గాంతువులే ! రా ! రమ్ము, నీ ఏడ్పుల ఘోర సముద్రము ఇట నిండిపోదులే...!
75.	ఒక పరి నా కంటబడు - నీ కంటికి నీరంటుట కానవు నా కరుణాంబుధిలో...!

76.	ఎందుకు ఏడ్పుటెందుకు? ఏడ్చినా తదుపరినైనా చెప్పు - చెప్పినా చెప్పి ఏడ్వు, నీ ఏడ్పుల గోలలేటికో? నీ ఏడ్పుల ఓ గాటగట్టి ఆ నోటన్ సాయినాథ శరణంబన్న మాట వినకుంటివే...!
77.	కలిగినంత కలిమి నీ కిచ్చితి - కంట నీరిడిన కారణంబేమి? చూడ కన్నులిచ్చితి - కాంచనములున్న కలదే నీకు గొప్ప...!
78.	నీకు కళ్ళిచ్చితి కాళ్ళిచ్చితి కరములిచ్చితి గాదే? కలదన్నవా? దీనికన్న మిగిలిన సౌభాగ్యముల్...!
79.	కైసేయ కరములు నీకిచ్చితి - కంట నీరు తుడవ కడుపుగొట్టంగ కాదు పెంపు మీరగ పెంచ తల్లిదండ్రుల నిచ్చితి - నీదు క్షేమంబరయ ఇల్లాలి నిచ్చితి...!
80.	కష్టించి పనిచేయ కాయంబు నిచ్చితి - నీడకై నీకు ఇల్లు నొకటిచ్చితి ఇన్నిచ్చినందుకు భగవంతు మెచ్చి - కైసేయని కరములు, నీ బ్రతుకేటి చెప్పు...!
81.	బుద్ధి నిచ్చి చదువిచ్చి సౌఖ్యంబులిచ్చినా - ఏడుపు రామాయణంబు నింకేటికో చెప్పు ఎదుటోడు ఇల్లుపై ఇల్లు గట్టె ననుచు - నీ వేలుపై గోరొకటి మొలిచెనే యనుచు నీకేదో లేదంచు, భగవంతుడేడంచు - వాజమ్మవై నీవు వెదకు కష్టాలు వెక్కి వెక్కి ఏడ్పింప నింకేదో వెదకు కష్టాలు - చెప్పరా నా కన్నా ! చెప్పి చెప్పి ఎక్కెక్కి ఏడు...!
82.	చెప్పేడుపు వెక్కేడుపు - నక్కి ఏడ్వవలెనేల.. కుంగిపోనేల.. కుళ్ళి ఏడ్వవలెనేల...? ఏడ్పుటకే అన్నా నీవు పుట్టినది? - ఏడిపించుటకు నేనున్నదందుకు కాదు...!
83.	కారణంబు సెప్పు తుడుతు నీ కన్నీరు చిన్నోడివైతేను, చిన్న పిల్లోడి వైతేను గిలగిచ్చి నవ్వింతు, గిరగిర తిప్పిస్తూ ఛీ ఛీ యనుచు బోసి నవ్వుల కురిపింతు - ఛీ ఛీ అన ఏళ్ళ నీకు ముంచుకవచ్చె..!
84.	నవ్వింతు నీ బ్రతుకు - పండింతు నాల్గు రెట్టుల ఫలము నాదరి చేరెదనన్న దండింతు దక్షతగ - దారి జూపింతు నిష్టముగ కృష్ణ పరమాత్మ నవుదు...!
85.	నిను కిలకిలలు పెట్ట వెన్న ముద్దలు మింగింతు - మింగు మింగు ఏడ్పు మిన్ను మన్ను నేల ఏకంబుజేతువు కన్నుల నీర్వెట్ట కారణంబేమో ఇపుడైనా చెప్పిన నీ కన్నీరు తుడిచి కమలాక్ష పదములు చేర్చెదను కానే...?
86.	నీకే తెలియని ఏడుపు, నాకేల తెలుపు - తేట తెల్లముగా తెలుపు, ఇది నా మనసు తెలుపు మనల కలుపు, మధ్య సయోధ్యన్ నిలుపు...!

87.	ఏడుపులోనే పుట్టి ఏడుపులోనే చచ్చి - ఎదురొచ్చిన వారలన్ ఎక్కెక్కి ఏడ్పించి నువ్వేడ్చి, వాడేడ్చి, ఏడ్చి ఏడ్చి - ఎందుకురా, నీ ఏడ్పుల నన్నేడిపించెదరు... ?
88.	మనసునొచ్చినదన్న - నినునెవరు గిచ్చెదరన్న — అనుకున్న ఏనాడన్న..నీ ఏడుపు మానెదవటన్న.!
89.	ఏడుపు గొట్టంచు ఓ పట్టి ! నిన్నెత్తి, రెండుగొట్టి నే పట్టించుకోను — చెప్పింది వినకున్న చెడిపోవుదురన్న...!
90.	ఏడుపుల రామాయణము రచింప నే వ్యాసుడో భాసుడో ఎవడో దిగిరాడన్నా ! నీ దుఃఖ భారాల భారతము మరిరాసి, సరిరాసి బాధితుల చేయంగ నెవడురా చిన్నా...ఎపుడురా కన్నా.. ! నీ రోదనల రోగం ఏనాడు కుదురన్న ! చెప్పేద్వేరన్న...!
91.	నవ్వరా నా తండ్రి నవ్వరా కన్న - నీ నవ్వు నలుగురిని రగిలించి పొంగిలి పొరలి మనసారా పడిపడి పదిమంది - బ్రతుకుల పొంగి నవ్వించు నవ్వరా ! నా తండ్రి నవ్వరా కన్న...!
92.	పారేటి ఏటిలా హోరెత్తి నవ్వించు - సెలయేటి గలగలలా కిలకిల రవళుల జగమంత నవ్వులై నవ్వు నవ్వుల పూలు - జగమంత విరాజిల్ల నవ్వించు నవ్వించు నలుగురిని...!
93.	నవ్వులున్న చోట నారాయణునికి ఆట - ఆడించు, పాడించు జగతి తేలించు నవ్వుల పువ్వుల నాట్యాల నర్తించు నర్తించు - కల్మషము వీడి కలకలల నవ్వుల నవ్వు నవ్వించు...!
94.	ఆనంద వాహినుల నీ నవ్వు కిలకిలల - కిల కిలా రవముల నా మదన మోహనుడే మోహన మురళీ గానము రవళించు - పులకింతు గాదే ! జగమంత నా పిలిపు...!
95.	జగములు నవ్వించ జగజ్జనకుడు హర్షపులకాంకితుడై అవనంత పులకింత పుణ్యాల — వర్షాల వల్లరు లవనియంత మురళీ ధ్వని రవళించ ఆశలు, ఊసులు మరచి మోహన గానమాధురిలో నవ్వులై, పువ్వులై పులకించి పొండి...!
96.	ముదముగ బ్రతుకుడీ ఉన్న మూన్నాళ్ళు - ఆనంద తరంగ పులకాంకితులై పుడమిన శ్రీరంగనాథుని పుణ్య పదములు - చేర పుట్టిన జన్మల్ కావో, నాడు సార్ధకములు...!

(5) (09-09; పదకొండవ రోజు పారాయణము)

97.	కలిమి కలిగిన గాదు స్థితిమంతులు - కలిన్ నీయందు అవగుణములు అంతరించ సద్గుణముల ఖనివై, స్థితప్రజ్ఞుడివై - నలరారిన రోజే అసలైన స్థితిమంతుడే...!
98.	లేనిదానికి ఏడ్వక - కలిగిన సౌభాగ్యముల పొంగక కష్టసుఖముల కృంగక - నొకపగిది చూచెడివాడే స్థితప్రజ్ఞుడు...!
99.	ఆకలి అవగుణములు, అతిదురాశలు విశృంఖలమై విహరించు దాసోహం అన్న దహించి దావలి గుంటన్ పడవేయన్ దాసోహమన్న దాహం పెంచునేగాని దరిద్రము తీర్వనేరదు దామోదరున్ జేరు మార్గములేక దావలి గుంటయందు పిల్లివై, కుక్కవై, నీ అవగుణముల నశింతు ఏ దారులేకనే...!
100.	కలిమిని కలగదు తృప్తి, కామితములు తీరిన మరి ఒకటికొకటి వచ్చు ఊహలు పెరిగి మత్తి ఊడలై - నీ కుదుటిని పెకలించి, బ్రతుకులన్ కృంగజేయును...!
101.	కృంగిన బ్రతుకుల కని - ఏ రీతిన్ వెళ్ళతీతువో అని దిగుళ్ళ, దిగుళ్ళగా కోట్ల కట్టలన్ మ్రింగినన్ - తీరనేర్చునా దాహము? దరిచేరలేవు దామోదరుని...!
102.	అసంతృప్తియున్న కనలేవు - ఆ ఆదిదేవున్, సంతృప్తిని నీకిచ్చిన జీవితము నేర్చిననాడే - అందగలవు ఆ ఆదినారాయణ మూర్తిన్...!
103.	సంద్రమున కలియు నదుల్ తమతమ స్వభావ రుచుల గోల్పోయి స్వచ్ఛతమై లయించు సాగరమున, తమ గుణముల నేరికి అడ్డులేక...!
104.	నన్ను జేరు భక్తులు, ఆశ నిరాశల నొక్కపగిది జూడంగల నాడే శివుని జటాజూట గంగయై బాసిల్లగా జేతు శీఘ్రమే...!
105.	మాసమున నొకసారి వచ్చు - అమావాస్య పూర్ణిమలు రెంటిన్ రెండు కళ్ళుగ మానసమందు లయించి - చూడగ నేర్చు స్థితి అందు, ఆ స్థితిమంతుడే నీవు...!
106.	కోరకు ఆస్తులు, అంతస్తులని ఏడ్వకు - నీలో కల్గెడి ఆశ దురాశల అంతరింప చేయగన్ పుట్టిన జీవి పగిది నిర్లిప్తతన్ బ్రతక నేర్చి - నీ బ్రతుకును పండించు, అదే సౌభాగ్యమనుచు...!
107.	పుట్టిన జీవి పగిది పుడమిన నడవమన్న నాదగు వాక్కున్ వ్యంగము జేసి దిసమొలను తిరిగిన నిరామయుడు అనుకొంటివేమో, నిలువుము...!

108.	నీ మదియందు నిశ్చలతను - జరుపుము కులవిధులను, నెఱపుము సఖ్యత నల్గురి లోనను ముఖ్యత గను ప్రతి మనిషిపై మమతన్ విడవక భగవంతుని రూపమై దోచు సృస్టిన్...!
109.	సంతృప్తాంత రంగుడవైతివేని సర్వము ఆ సర్వేశుని కాంచ గలవు, సంతృప్తిగ నిర్వహించిన నాడే, సచ్చిదానంద రూపుడవై నీ నీ విధులన్, అందగలవు నిజమగు బ్రహ్మానంద స్థితి...!
110.	పరుగులు మాను, నీ జీవిత పరమావధి అదికాదు పడి లేచెడి గతుకుల బడుట నీ గతి కాదు, గంజినీళ్ళైనన్ పరమాత్మ డిచ్చిన పరమానంద మనుచు నిల్చి గ్రుక్కెడి నాడే ఆ సంధాన కర్త పదసరోజములన్ చేరగలవు...!
111.	అస్థిరమైన బ్రతుకున భవబంధముల్ తెంచుక పారిపోవ చూడ కాళ్ళకు తీరని పాశములై మరుజన్మకు కారణంబులౌ...!
112.	కనుక కలిగినది కలో గంజో సంతృప్తిగా తాగి నీ సఖులకు సరిపంచు సమాన స్థితి, అదే నిశ్చల సమాధి స్థితి...!
113.	చచ్చెడి చావుల కేడ్వకు, నిత్యము చచ్చెడి ప్రతి నిత్యము పుట్టెడి వారలకై దుఃఖ సంతసమేల? జనన మరణంబులు అతిసహజ విషయము లంచున్ : విడు విషయ వాసనల్, పూవుకు తావంటినట్లు తరించునీవు...!
114.	ఆ దృష్టికన్న నీకు చావున్నదే ! నీవు నీవు గాదు ! నిను చంపగ ఎవరు నేర్తురు ఈ తనువు ధరణిపై కూల - మరియొక తనువు నూతనమై అవతరించు...!
115.	ఇంతకు నీ వెవరవు? తనువువా? ఆత్మవా? తరచి చూచి చెప్పుమిపుడు నీదగు ఆత్మకు చావు ఉన్నదే - నీవు అజరామరుడవై అలరాడు ఆత్మవు...!
116.	కాయమందితివోయి కర్మల కరిగింప జన్మజన్మలు కరగ కాలమున్ ద్రోసి కమలాకాంతున్ కలియునందాక నీ ఆత్మ నూతన రూపాల నందుచు పరమాత్మన్ — పొందంగల స్థితికై అర్రుల జాచుచు అమరమై వర్ధిల్లు...!
117.	ఎవడురా నిను చంపునది ! చచ్చున దెవరురా? నీవు ఆత్మవు, పరమాత్మను జేరు, జన్మల చివరి పర్యంతమ్ము...!
118.	గుంటల కుంటల చెరువుల - బావుల కాల్వల నదీ నదముల నీరు నానా రూపంబుల నానా పరిధుల నీ కిచ్చిన పాత్రల - నటించితివి గాని అది నీవు గాదు, అది నీదగు ఆత్మే...!

119.	సర్వం జగన్నాథ మయం - హరోం హర హర, భవ హర అనుచున్ నానా నీటి ప్రవాహముల్ సాగరంబున పడి లయించగ నురుగులు క్రక్కుచు పరుగులు పెట్టును ప్రవాహమై...!
120.	ఉరుకుము, ఉరుకుము నీ అవగుణముల - ఆ సూర్యుని తీక్షణతన్ ఆవిరి చేసినట్లు నా నామ గుణరూపంబుల్ గానము - నాలిక నడయాడ నీ నిజస్థితి నారాయణుంజేరి లయించ గలవే...!
121.	ఆదిమధ్యాంత రహితుండ, నే సృష్ట్యాది పర్యంతము అఖండ జ్యోతినై అంధకారము బాపితి సర్వజీవులకున్ మినుకు మినుకుమని కునికెడి మీ ఆత్మలు - పరమాత్మన్ చేరి లయించగ సిద్ధముకండి...!
122.	వెన్నుతట్టి, ఆత్మజ్ఞానివై మనసున్ తట్టి - నాదగు పిల్పుల్ వింటివేని ఆ స్థితి బ్రహ్మానంద స్థితి మంతుడవై - ఆ బ్రహ్మము జ్యోతి నందగలవు...!
123.	బ్రహ్మజ్యోతి నందు - అందాక జన్మల నెత్తు పాపకర్మంబుల్ ఆచరించుటకున్ అందాక ఆత్మకున్ - చావు లేక అజరామరమై అలరాడుచుండు...!
124.	కనుకను అవగుణంబులు హరించి - నిశ్చల మతివై స్థిత ప్రజ్ఞుడవైతివేని నీ మతియందే గాక సర్వ జగతిన్ - బ్రహ్మానంద స్థితిన్ కనంగలవు నాటిదాక నీకున్ ఆది అంతము నున్నదే...!

(6) (10-09; పన్నెండవ రోజు పారాయణము)

125.	తామెత్తిన జన్మలకు సంతృప్తిగ బ్రతుకనేర్చిన భాగ్యము ఎందరికున్నదో? అడుగడుగున తనకు లేదంచు పరులకు కలిగినదంచు దుఃఖాల పొరలి అసంతృప్తులౌ వారెందరో?
126.	కళ్ళు కాళ్ళు కాయము సర్వావయంబులన్ - ఆ దేవదేవుడు చల్లగ నిచ్చిన చాలదే ! మెల్లగ బ్రతుకుల్ వెళ్ళదీయుచు బ్రతికి - పదిమందిని బ్రతికింప భారంబగునా...?
127.	పూర్వకృత సుకృతంబున - సుయోగములు కలుగ తానెంత పెట్టిపుట్టెనో నాడంత కలిమి లేమి కలుగు - అంటదు అరచేతికైన అవతలి సొమ్ము...!
128.	అవయంబుల అన్ని అమర్చితి, సంతృప్తుడవు కావా, ఇది బహు సంపన్నత కాదా..? ఆ సరసిజనాభ పదసరోజము లంటగ నీ కంట నీరేల - నీ కంటని సిరులు వెంటబడి వచ్చునే...!

129.	ఆ బండను బతికిన కప్పకైనా - తిండి అమర్చితి, ఇన్ని అమర్చిన నే తిన తిండి నీయగ లేనా? ఏడుపు లేటికో - నీవేడ్చేటందుకే నే నిచ్చితి ఈ జన్మల కర్మలన్...!
130.	స్థితప్రజ్ఞత ఏనాడు నేర్తువో? పుట్టుక నుండి నీ గిట్టుట వరకు నాదని, నీదని, లేదని, ఏదని - ఏడుపులలోనే వెళ్ళబారే జీవితమంత...!
131.	యోగైనన్ భోగైనన్ రోగైనన్ నీ కర్మఫలమే పంచితి నేను నే వంచన ఎందుకు సేతునే పుట్టుక పెరుగుట గిట్టుట కారణంబు నీ సంచిత పాపకర్మమే...!
132.	పట్టుపరుపు లిచ్చినన్ కట్ట పీతాంబరము లిచ్చినన్ - కనకపు మేడలిచ్చినన్ ఆ కల్పవృక్షమే దివినుండి దించి నీ పెరటిలో పెట్టినా నీ నోట లేదంచు ఏడుపు రాదందువేని నీ కిత్తు ఆ కైవల్య పదమే...!
133.	కామధేనువు నీ ముంగిట కట్టినన్ - కోర్కెల క్షీరముల్ పిండి పిండి - ఆ పొదుగున రుధిరము వచ్చునేమో? లేదను నీ రోదనలకు ముగింపు ఉన్నదే? నీ బ్రతుకే ముగియు కాని...!
134.	కనుక కలుగును కోరికల్ - ఊటలై పూటపూటకు ఊరుకవచ్చు ఇచ్చిన కొలది వచ్చు మరికొన్ని కామితముల్ - ఊరివారి సొమ్ము ఊరక దిన అంతమున్నదా...!
135.	బ్రతుక గంజి మెతుకులుండ - బారెడు గూడు నీడ నీవారనుకొన్న అమ్మన్, అలిన్, సంతృప్తిగ బ్రతుకుల్ - వెళ్లదీయగన్, వెళ్ళవే ఈ జీవికి ప్రొద్దుల్...!
136.	కొండను పిండి కొట్టంగ వచ్చు - బండను బహుబంగుల శిల్పముల చెక్కంగ వచ్చు సకల ప్రాణికోటులన్ సృష్టించ సులువు - నరుల అజ్ఞానము బాప నే నలసిపోతి...!
137.	బ్రతుకు లశాశ్వతములు ముంచుకు వచ్చు మృత్యువు కానగ లేరు అనంతమైన కోరికలు మీ బ్రతుకును సుఖాంతముగ సేయలేవు, నినున్ నీవు తెలుసుకొనుటే ఎన్నడు నేర్చుకొందువో...!
138.	నన్ను తలచుకొను మాట ఎన్నటికి ? మరి ఎన్ని తరములు తరలునో...?
139.	నీవా ఆత్మవు నేనా పరమాత్మన్ - నీ పాపకర్మల్ పరిహరించుటకై భువిని అతిథివై నీ తోలుతిత్తుల - బడితివి కాని, ఈ క్షణిక సుఖముల్ అశాశ్వతముల్...!
140.	శాశ్వతమైన ఆత్మకు అంటంగబోవు - అజ్ఞానమున అతికోరికలంద పొందును నీ కాయమే, పొందగ లేడు - ఆ పురుషోత్తముని జ్ఞానమున్...!
141.	కను కను స్థితప్రజ్ఞతన్ కను కను - కను నీ కలిగిన కలిమిలేమిన్ ఒక కంటన్ పొంగకు సుఖములన్ కని - కృంగకు దుఃఖాంభోధిన్...!

142.	ఇంద్రియ సుఖముల మునుగకు ముదిమిని గని వగవకు, నీకున్న ప్రొద్దులన్ నీ కన్న అనాధలకు అన్నార్తులకు సంరక్షణ చేసితివేని - సంతృప్తుడవై శ్రీరంగ రంగని జేరుదువే...!
143.	రోగముల్ వచ్చెననుచు నెత్తినోరు బాదుక ఏడ్చిన, ఆ గడియల్ తప్పవు ! ఈ బాధలను భరించుటే పాపములు కరగునటంచు తలచి భగవంతున్ తలపుల నిలిపితివేమి, తరగని పెన్నిధినై నా సన్నిధి చేర్తుం గాదే...!
144.	నిశ్చలతను మానస సరోవరముగా - నీ మనసు స్థితిమంతుడవై నిల్పినన్ గుంటల, కుంటల చెరువుల నీటికై - నీ మది ఆశించకపోదు అనిశ్చితతన్...!
145.	సుఖంబన, కష్టంబన నీ మానస భావంబే ! ఆ భావము భగవంతుని చేర్చ అభయంబు కలుగు, అసంభవమౌ బాధల గాథల్...!
146.	నీ మానసోద్యానవనంబున భవ అనురాగ - పుష్పముల్ వెలయింప గొప్పుల్ త్రవ్వి దోహద పడెదవేని సందోహ ఆనంద పారిజాతముల్ భగవదానుగ్రహ రేకులై, నీ హృదయ కుసుమంబే భగవర్పితము కాదా...!
147.	భగవంతుని భక్తులు అందని భాగ్యమున్నదే? బ్రతుకున సౌరభముల్ వెదజల్లుచు పాదులు చేసి భక్తిని నీరుగ పోయ - మరి కొన్ని బ్రతుకుల్ బ్రతుకంగ దోహద మవుదురే...!
148.	భక్తిని దోసిలొగ్గి అంజలి ఘటించిన - మీ బ్రతుకులు జేర్తు భవబంధములు బాపి ప్రియ బాంధవుడే నేననుచున్ ప్రియముగ - నివాళులివ్వన్ నాపక్కన అక్కున జేర్చుకుందురా...!
149.	గొల్లల ఇళ్ల పాలు పెరుగు మక్కువ నడిగి తాగిన ఆ కృష్ణమూర్తినే భక్తుల అనుగ్రహింప - మరలి వచ్చితి శిరిడి బృందావనిగన్...!
150.	పిడికెడు అటుకులకే పిలిచి యొసగితిని - భోగ భాగ్య కైవల్య పదంబుల్ భక్తుల వినయ పూర్వక ప్రార్ధనలే భగవంతుడనైన నే కొందు అజ్ఞలుగన్....!
151.	భక్తికి దక్క ఏ అన్యమార్గములకు - అందబోను అందేదవేని నందనందనున్ నందనవనమే గదా హృదయారవిందములన్ - నిల్పు నాదగు పదధూళుల్....!
152.	నే నెవ్వరినుండైన దక్షిణ అడిగితినేని మీ బ్రతుకుల రక్షణకే సుమా ! రెట్టుకు పదిరెట్లు ఇత్తు పది కాలాలు - మీ బ్రతుకులకు నే పొందుగ సన్నిధి ఇచ్చుటకు...!
153.	నిర్మల మనస్కుడవై నిజ కష్ట ఫలంబున - ఇచ్చిన ఓ దోసెడు నీరమైనను ప్రియమున స్వీకరింతు ఇచ్చెద నీకు ఎల్లప్పుడు పిలిచి రక్షణ, దక్షత లేని నీ బ్రతుకులకు దక్షిణ కోరితి ప్రదక్షిణ సల్పిన చాలదే...!

154.	రూపాయి కొక్క వరమంచు చౌక అనుచు నే వ్యాపారినై అమ్మ లేదు వరములు ఏనాడున్ ఆ ఫకీరు కోరెను రూప్యమనుచు నిందలు నాపై వేయ ఏడ్చితివి...!
155.	అర్థుండవైన, నీ వర్థుండవైన నీ దక్షిణ లేటికి నాకు, నే నిచ్చుచునే ఉందు నీ వాంఛితార్థముల్ నీ వాంఛలు ఉడుగు నందాకైనన్ ముద్దల సుద్దిగ ముడుపును కట్టి మిము ముదమారగ భక్తిన్ మదిలోన్...!
156.	ఇచ్చెద నంటినని నింగికి నిచ్చెనల్ వేయకు - ప్రకృతిని పరిహసించెడి వరములను ఈయబోను చిరంజీవివై నిలిచెదనంచు అచిరవాంఛల తీర్చగబోనులే చిరకాలమెన్నడున్ చిరంజీవియై నిలువగబోడు ఎవ్వడున్...!
157.	చిన్నది నీ జీవిత పథము నీ కర్మల దీర్చుకొనుచు- పదపద పద్మనాభుని పద పరంధామమునకున్
158.	ఎన్నేళ్లు బ్రతికినన్ వృత్తముల ప్రవృత్తములౌ - పాపపు సంచితముల్ కరుగగ మరికొన్ని కొత్త జన్మల కోరి తెచ్చుకొందువే...!

ॐ ॐ ॐ